

Η Ένδοξος Ανάληψις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού

Ιερά Μονή Καρακάλλου Αγίου Όρους
Εκδόσεις "Ορθόδοξος Κυψέλη" Θεσσαλονίκη

Η εικόνα της Αναλήψεως του Χριστού είναι μεγαλοπρεπής. Οι Μαθηταί εξεπλάγησαν, και με απεριγράπτον χαράν και θαυμασμόν παρακολουθούσαν την Ανάληψιν του Χριστού εις τους ουρανούς. Οι Μαθηταί δεν είδαν την αρχήν της Αναστάσεως, αφού κανείς δεν είδε το Χριστό την ώρα που εξήρχετο από το μνημείον. Μετά όμως από την Ανάστασίν Του, ο Κύριος εμφανίσθηκε πολλές φορές εις αυτούς. Την Ανάληψιν όμως του Κυρίου οι Μαθηταί την είδον από τη αρχήν.

Οι Μαθηταί ατενίζουν προς τον ουρανόν και βλέπουν αναλαμβάνον τον αγαπητόν τους Διδάσκαλον. Και ενώ αποχωρίζεται από αυτούς ο Κύριος, εις το κέντρον της Συνάξεως των Αποστόλων ευρίσκεται η

Παναγία, η Μητέρα του Χριστού¹. Η Παναγία είναι το πιο αγαπητόν πρόσωπον εις τον Χριστόν και εις τους Χριστιανούς. Ποτέ δεν διεκδίκησε καμμίαν θέσιν μέσα εις την Εκκλησίαν. Είναι όμως το κέντρον της θείας λατρείας και ο πιο πολύτιμος θυσαυρός που έχει η Εκκλησία μας.

Πάντα ο Κύριος προετοίμαζε τους Μαθητές Του ότι θα φύγη από τον κόσμον αυτόν. Και όταν επλησίαζε η ώρα της Σταυρικής Του θυσίας, έλεγε προς αυτούς ότι ήρθε η ώρα όπου θα «υπάγω προς τον πέμψαντά με»².

Ο χωρισμός όμως αυτός είναι πρόσκαιρος και σας συμφέρει να απέλθω. «Συμφέρει υμίν ινά εγώ απέλθω, εάν γαρ εγώ μη απέλθω, ο παράκλητος ουκ ελεύσεται προς υμάς· εάν δε προρευθώ, πέμψω αυτόν προς υμάς»³.

Ο Αναστάντας Κύριος έκαμε την τελευταίαν εμφάνισιν Του εις τους Μαθητάς, όπως αναφέρει ο Ευαγγελιστής Λουκάς⁴. Η αιφνίδια όμως εμφάνισις του Κυρίου τους κατετάραξε. Και καταληφθέντες από φόβον, ενόμιζον ότι έβλεπαν ψυχήν αποθαμένου, που ήλθεν από τον Άδην, χωρίς να έχη σώμα. Και ο Κύριος είπεν προς αυτούς: «Διατί είσθε ταραγμένοι; Και διατί διαλογισμοί αμφιβολίας, περί του αν πράγματι είμαι ο αναστάς Διδάσκαλός Σας, γεννώνται εις τα διανοίας σας; Ίδετε τας χείρας μου και τους πόδας μου ότι φέρουν τα σημάδια των καρφιών και βεβαιωθήτε ότι είμαι ο Σταυρωθείς Διδάσκαλός Σας. Ψηλαφήσατε με διά των χειρών σας και βεβαιωθήτε ότι είναι ο Σταυρωθής Διδάσκαλός Σας. Ψηλαφήσατε με διά των χειρών σας και βεβαιωθήτε, ότι δεν είμαι άσαρκον πνεύμα. Διότι η ψυχή και το φάντασμα του πεθαμένου δεν έχει σώμα και οστά, καθώς βλέπετε και πείθεσθε ότι εγώ έχω. Και αφού είπε τούτο, έδειξε εις αυτούς τα χείρας και τους πόδας»⁵.

Και επειδή οι Μαθηταί ακόμη απιστούσαν από την χαρά τους, νομίζοντες ότι έβλεπον όνειρον, και εθαύμαζον δια τα πρωτοφανή αυτά και ανέλπιστα, τους είπεν ο Κύριος. «Έχετε εδώ τίποτε φαγώσιμον διά να φάγω και δια να πεισθήτε έτσι ακόμη περισσότερων ότι δεν είμαι πνεύμα; Και οι Μαθηταί του έδωκαν ένα τεμάχιον από ψάρι ψημένον και ολίγην κηρήθραν μέλι. Και αφού τα επήρε, έφαγεν εμπρός εις τους Μαθητάς»⁶, όχι διότι είχε ανάγκην συντηρήσεως το σώμα Του, αλλ' έπραξε αυτό δια να βεβαιώση αυτούς ότι όντως ανέστη.

Και μετά από αυτό δίδει προς τους Αποστόλους τας τελευταίας απόχαιρετιστηρίους οδηγίας: «Σας έλεγα ότι, σύμφωνα προς το προκαθορισμένον σχέδιον του Θεού, πρέπει να πληρωθούν και να πραγματοποιηθούν όλα, όσα έχουν γραφή περί εμού εις τον νόμον του Μωυσέως,

και εις τους Προφήτας και τους Ψαλμούς»7. «Τότε διήνοιξεν αυτών τον νουν του συνιέναι τα γραφάς»8.

Και αφού ανέπτυξε εις αυτούς τας κυριωτέρας προφητείας, τους είπεν: «Έτσι έχει γραφή προφητικώς εις τα Γραφάς και έτσι έπρεπε, σύμφωνα με τα προφητείας αυτάς να πάθη ο Χριστός και να αναστηθή την τρίτην ημέραν από του θανάτου Του. Σύμφωνα με όσα εδιδάχθητε και εμάθατε δια το όνομά μου, ως του μόνου Σωτήρος και λυτρωτού των ανθρώπων, να κηρυχθή μετάνοια και άφεις αμαρτιών εις όλα τα Έθνη, να αρχίση δε το κήρυγμα τούτο από την Ιερουσαλήμ. Σεις δε είσθε μάρτυρες όλων αυτών, δηλαδή του κηρύγματός μου, του βίου μου, του Πάθους μου και της Αναστάσεως μου»9.

Εις τους Αποστόλους παρουσίασε τον εαυτόν Του ζωντανόν, μετά την Σταυρική Του θυσία. Και δια πολλών αποδείξεων τους εβεβαίωσεν ότι πράγματι ήταν ζωντανός.

Παρουσιάζετο δε κατά διαλλείματα επί τεσσαράκοντα ημέρες κατά της οποίας ενεφανίζετο εις αυτούς και ωμίλει περί των αληθειών και μυστηρίων των αναφερομένων εις την βασιλείας του Θεού. Και ενώ έτρωγε μαζί τους την αυτήν με εκείνους τροφήν, τους έδωκε την παραγγελίαν να μην απομακρύνωνται από τα Ιεροσόλυμα, αλλά να περιμένουν την πραγματοποίησιν της υποσχέσεως περί του Αγίου Πνεύματος. «Ιδού εγώ αποστέλλω την επαγγελίαν του πατρός μου εφ' υμάς... υμείς δε καθίσατε εν τη πόλει Ιερουσαλήμ έως ου ενδύσησθε δύναμιν εξ' ύψους»10.

Και πάλιν: «λήψεσθε δύναμιν επελθόντες του Αγίου Πνεύματος εφ' υμάς, και εσεσθέ μοι μάρτυρες εν τε Ιερουσαλήμ και εν πάση τη Ιουδαία και Σαμαρεία και έως εσχάτου της γης»11.

Όταν δε ετελείωσε τας διδασκαλίας Του, τους έβγαλε έξω από τα Ιεροσόλυμα, έως που επλησίασαν προς την Βηθανίαν. Και αφού ύψωσε τα χείρας Του τους ηυλόγησε. Και συνέβη, ενώ αυτός τους ηυλογεί, εχωρίσθη και απεμακρύνθη από αυτούς και εφέρετο προς τα επάνω, προς τον ουρανόν12. «Και ταύτα ειπών βλέπόντων αυτών επήρθη, και νεφέλη υπέλαβεν αυτόν από των οφθαλμών αυτών, και ως ατενίζοντες ήσαν εις τον ουρανόν πορευομένου αυτού...»13.

Κατά τον Μέγαν Αθανάσιον, οι Μαθηταί δεν έβλεπον απλώς τον ανερχόμενον εις τον ουρανόν Κύριον αλλά ήσαν διαρκώς ατενίζοντες. Εστήριζον προσεκτικόν βλέμμα προς τον ουρανόν και απορούσαν από το παράξενον θέαμα14.

Και ενώ είχαν καρφωμένα τα βλέμματα τους εις τον ουρανόν, τότε ακριβώς, που ανέβαιναν εκεί ο Κύριος, ιδού δύο Άγγελοι, που εμφανίσθησαν ως άνδρες, εστάθησαν κοντά τους με φορέματα λευκά¹⁵.

Και είπαν οι Άγγελοι προς αυτούς: «Άνδρες Γαλιλαίοι, διατί στέκεσθε και παρατηρείτε με βλέμμα ακίνητον εις τον ουρανόν; Ο Ιησούς σας, αυτός, ο οποίος ανελήφθη από σας εις τον ουρανόν, θα έλθη κατά τον ίδιο τρόπον, με το σώμα Του, δηλαδή, και καθήμενος επάνω εις σύννεφον, όπως και τώρα γεμάτοι θαυμασμόν και κατάπληξιν είδατε να πηγαίνει εις τον ουρανόν»¹⁶.

Ο λόγος αυτός των Αγγέλων αναφέρεται εις την Δευτέραν και ένδοξον Παρουσίαν του Χριστού. Ο ίδιος ο Χριστός, αναφερόμενος εις το θέμα αυτό, είπε: «και όψονται τον υιόν του ανθρώπου ερχόμενον επί των νεφελών του ουρανού μετά δυνάμεως και δόξης πολλής και αποστελλεί τους αγγέλους αυτού μετά σάλπιγγος φωνής μεγάλης και επισυνάξουσι τους εκλεκτούς αυτού εκ των τεσσάρων ανέμων απ' άκρων ουρανών έως άκρων αυτών»¹⁷.

Οι Μαθηταί ήσαν ατενίζοντες εις τον ουρανόν από θαυμασμόν προς τον αναλαμβανόμενον Κύριον. Το θέαμα αυτό αποτελεί μία εικόνα αφθάστου μεγαλείου που κρύβει υψηλό πνευματικόν νόημα. Ποίον είναι αυτό.

Πάντα οι Μαθηταί του Χριστού, δηλαδή οι Χριστιανοί, πρέπει να έχωμεν τον οφθαλμόν της ψυχής μας, δηλαδή τον νουν, εστραμμένον προς τον ουρανόν. Εις την Θεϊαν Λειτουργίαν ακούομεν την λειτουργικήν προτροπήν του Ιερέως «άνω σχώμεν τα καρδιάς» καθώς και την προτροπήν του Αποστόλου Παύλου: «ημών γαρ το πολίτευμα εν ουρανοίς υπάρχει»¹⁸. και πάλιν «τα άνω φρονείτε, μη τα επί της γης»¹⁹.

Αυτή η ενατένισις και η ανύψωσις του νοός μας προς τον Κύριον έχει σχέσιν με την νοεράν ησυχίαν, κατά την οποίαν ο νους αποσπάται από τα γήινα και έλκεται από την μοναδική αγάπην του Κυρίου. Αυτό γίνεται με την επιστροφήν του νοός εις την καρδίαν. Επιστρέφοντες ο νους εις την καρδίαν, αρχίζει να καθαίρεται και να φωτίζεται· «και αυτοί προσκυνήσαντες αυτόν υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ μετά χαράς μεγάλης»²⁰.

Από την υπερβολικήν χαράν εσκίρτησεν η καρδιά τους δια δύο αίτια· πρώτον, δια την ελπίδα ότι έχουν να λάβουν το Άγιον Πνεύμα. Τόσον χαροποιόν είναι το Πνεύμα το Άγιον, ώστε και η ελπίδα ότι θα το λάβη κανείς τον κάνει να σκιρτά και να αγάλλεται. Καθώς και ο Ιωάννης ο Πρόδρομος εις την κοιλίαν της μητρός του Ελισάβετ, παρακινούμενος από το Πνεύμα το Άγιον, εσκίρτησεν όταν η παρθένος Μαριάμ έφθασε εις τον

οίκον τους. Αυτή η ελπίδα περί της χάριτος του Αγίου Πνεύματος πρέπει να μας συνοδεύη μέχρι την Πεντηκοστήν, αλλά και εις όλην την ζωήν μας.

Δεύτερον, εχάρησαν οι Απόστολοι, διότι ηξιώθησαν να γίνουν αυτόπται και αυτήκοι τοιούτων υπερφυσών Μυστηρίων. Αυτή η υπερβολική χαρά δια τα μεγάλας ευεργεσίας και δωρεάς όπου έλαβον είχε ως φυσικόν αποτέλεσμα την ευχαριστίαν και δοξολογίαν προς τον αναληφθέντα Διδάσκαλον των. Δια τούτο: «ήσαν δια παντός εν τω ιερῷ αινούντες και ευλογούντες τον Θεόν»²¹. Ας περνά και η ιδική μας ζωή με μια συνεχή ευχαριστίαν και δοξολογίαν της Αγίας Τριάδος, εις την οποία πρέπει δόξα, τιμή και προσκύνησις εις τους αιώνας. Αμήν.

Παραπομπές.

1. [Κύριε, το μυστήριον, το από των αιώνων κεκρυμμένον, και από γενεών, πληρώσας ως αγαθός, ήλθες μετά των Μαθητών σου εν τω όρει των Ελαιών, έχων την Τεκουσάν σε τον Ποιητήν και πάντων δημιουργόν· την γαρ εν τω Πάθει σου μητρικώς πάντων υπεραλγήσασαν, έδει και τη δόξη της σαρκός σου υπερβαλούσης απολαύσαι χαράς· ης και η-μείς μετασχόντες, τη εις ουρανούς ανόδω σου, Δέσποτα, το μέγα σου έλεος, το εις ημάς γεγονός δοξάζομεν]. (Δοξαστικόν Λιτής της Εορτής).

2. Ιωαν. ιστ', 5.

3. Ιωαν. ιστ', 7.

4. Λουκ. κδ', 36-53

5. Λουκ. κδ', 36-40

6. Λουκ. κδ', 41-43

7. Λουκ. κδ', 44.

8. Λουκ. κδ', 45.

9. Λουκ. κδ', 46-48.

10. Λουκ. κδ', 49.

11. Πραξ. α', 8.

12. [Κύριε, της οικονομίας πληρώσας το μυστήριον, παραλαβών τους σους Μαθητάς, εις το όρος των Ελιών ανελάμβανες· και ιδού, το στερέωμά του ουρανού παρήλθες. Ο δι' εμέ πτωχεύσας κατ' εμέ, και αναβάς, όθεν ουκ εχωρίσθης, το πανάγιον σου Πνεύμα εξαπόστειλον, φωτίζον τας ψυχάς ημών]. (Ιδιόμελον Εσπερίων της Εορτής).

13. Πραξ. α', 9-10.

14. [Ότε ανελήφθης εν δόξη Χριστέ ο Θεός, των Μαθητών ορώντων, αι νεφέλαι υπελάμβανον σε μετά σαρκός· πύλαι επήρθησαν αι ου-

ράνιαι· ο χορός των Αγγέλων άχαιρεν εν αγαλλιάσει· αι ανώτεραιδυναμεις έκραζον, λέγουσαι· Άρατε πύλας οι άρχοντες ημών, και εισελεύσεται ο Βασιλεύς της δόξης. Οι δε Μαθηταί, αλλα πέμψον ημίν το Πνεύμα του το πανάγιον, το οδηγούν και στηρίζων τας ψυχάς ημων]. (Ιδιόμελον της Λιτής της Εορτής)

15. [Οι Άγγελοι σου Κύριε, τοις Αποστόλοις έλεγον· Άνδρες Γαλιλαίοι, τι εστήκατε βλέποντες εις τον ουρανόν; Ουτός έστι Χριστός ο θεός, ο αναληφθείς αφ' υμών εις τον ουρανόν· ούτως ελεύσεται πόλιν, ον τρόπον εθεάσασθε αυτόν, πορευόμενον εις ουρανόν· λατρεύσατε αυτό εν οσιότητι και δικαιοσύνη]. (Ιδιόμελον της Λιτής της Εορτή).

16. Πραξ. α', 10-11.

17. Ματθ. κδ', 30-31.

18. Φιλιπ. γ', 20.

19. Κολ. γ', 2.

20. Λουκ. κδ', 52.

21. Λουκ. κδ', 53.

Απολυτίκιον της Αναλήψεως

Ήχος δ'.

Ανελήφθης εν δόξη, Χριστέ ο Θεός ημών, χαροποιήσας τους Μαθητάς, τη επαγγελία του Αγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αυτών δια της ευλογίας, ότι συ ει ο Υιός του Θεού, ο λυτρωτής του κόσμου.

Κοντάκιον Ήχος πλ. δ'

Την υπέρ ημών πληρώσας οικονομίαν, και τα επί γης ενώσας τοις ουρανόις, ανελήφθης εν δόξη, Χριστέ ο Θεός ημών, ουδαμόθεν χωριζόμενος, αλλά μένων αδιάστατος, και βοών τοις αγαπώσι σε· Εγώ είμι μεθ' υμών, και ουδείς καθ' υμών.

Μεγαλυνάριον

Άγγελοι την άνοδον του Δεσπότου, ορώντες εξεπλήττοντο· πως μετά δόξης επήρθη, από της γης εις τα άνω.

Ιερά Μονή Καρακάλλου Αγίου Όρους
Εκσόσεις "Ορθόδοξος Κυψέλη" Θεσσαλονίκη

Πηγή: www.impantokratoros.gr